

de praktikpladser til rådighed, som påhviler dem efter lovforslagets § 14.

Udvalget har samtidig noteret sig, at undervisnings- og forskningsministeren på grundlag af oplysninger fra de kommunale organisationer har oplyst, at praktikantstillingerne vil blive etableret dels ved time- eller stillingskonvertering i forbindelse med naturlig afgang, dels ved, at der, hovedsageligt på det amtslige område, vil blive afsat midler centralt i det enkelte amt til finansiering af praktikantstillinger. Ved den sidstnævnte puljeløsning opnås, at praktikanter kan placeres også på de små institutioner.

Udvalget har drøftet spørgsmålet om tilvejebringelse af praktikpladser på selvejende institutioner og er af den opfattelse, at det som udgangspunkt er frivilligt for den enkelte selvejende institution, om den vil indgå i praktikordningen. Forpligtelsen til at tilvejebringe praktikpladser påhviler alene amtskommuner og kommuner. Men indgår en selvejende institution aftale om at modtage studerende i praktik med den kommune eller den amtskommune, hvormed institutionen har driftsoverenskomst, kan det naturligvis stilles som et vilkår, at institutionen samtidig tager praktikanter. En sådan aftale kan f.eks. indeholde pligt til at modtage den praktikant, institutionen får anvist, jf. lovforslagets § 19. Institutionen må altså i så fald give afkald på at kunne følge den almindelige ansættelsesprocedure, når det gælder ansættelse i praktikantstillinger. Undervisnings- og forskningsministeren er enig i denne opfattelse.

Udvalget har drøftet forsøgs- og udviklingsarbejde på seminarierne og har noteret sig, at ministeren efter lovforslagets § 5, og parallelt med andre uddannelseslove, i særlig tilfælde kan tillade fravigelser fra lovforslagets bestemmelser i denne forbindelse.

Udvalget har drøftet opstignings- og uddannelsesmulighederne for den store gruppe af uddannede på det pædagogiske arbejdsmarked. Lovforslaget omhandler ikke dette spørgsmål, idet kursusvirksomhed af denne art er et kommunalt anliggende. Udvalget har derfor fået ministerens tilsagn om, at denne vil opfordre de kommunale arbejdsgivere til at indlede

drøftelser med de uddannedes organisationer om spørgsmålet, og at Undervisnings- og Forskningsministeriet i givet fald er indstillet på at deltage i sådanne drøftelser.

Et flertal (udvalget med undtagelse af Fremskridtspartiets medlem) ønsker desuden at udtale:

Flertallet har drøftet lovforslagets fagrække, jf. § 2, stk. 2. Da alle pædagoger må være forberedt på at møde mennesker fra forskellige etniske grupper og kulturer i institutionerne, er det vigtigt, at de pædagogstuderende orienteres om etniske minoriteters baggrund. Flertallet ønsker at understrege, at internationaliseringen nødvendiggør, at pædagoger har en viden om, hvorledes de kan arbejde med mennesker med en anden sproglig og kulturel baggrund. Denne viden må derfor formidles på seminarierne som et led i uddannelsen.

Et mindretal (Socialdemokratiets medlemmer af udvalget) udtaler endvidere, at mindretallet kan tilslutte sig en sammenlægning af de tre nuværende pædagoguddannelser til én fælles uddannelse, fordi den vil kunne danne ramme om den fælles faglige kerne i de tre nuværende uddannelser og give gode muligheder for videreudvikling og videreuddannelse. Uddannelsen vil samtidig øge fleksibiliteten og omstillingsparathedens hos den pædagogiske arbejdskraft.

Den fælles pædagoguddannelse bygger således på et ønske om at etablere en bredere grunduddannelse, hvor den senere specialisering vil være knyttet til den fremtidige placering på arbejdsmarkedet med voksende behov og mulighed for efter- og videreuddannelse.

Mindretallet lægger vægt på betænkningens forslag om, at mindst ét af praktikopholdene bliver inden for specialområdet, jf. betænkning nr. 1213, 1990, »En fælles pædagoguddannelse«. Det er klart nødvendigt for at tilgodese de specielle krav, der stilles til medarbejdere i institutioner for mennesker med psykiske og fysiske handicap.

I debatten om den lønnede praktik har mindretallet været mest optaget af at fastholde det